

som udføres herfra, skulle vi først nævne, at § 4 i Lov af 27. April 1894 om Straf for Brugen af urigtige Varebetegnelser fra kun at omfatte Smør bør udvides til at gælde Landbrugsprodukter af Dyrisk Oprindelse, tjenlige til Menneskeføde, hvorhos det maa anses for at være af Betydning, at det af Loven udtrykkelig fremgaar, hvad der menes med „dansk Stednavn“, i hvilken Henseende man skal foreslaa indsat Udtrykket „dansk Stednavn, hvad enten dette findes angivet alene eller i Ord- og Sætningsforbindelser“.

Ved den her foreslaaede Udvidelse og Ændring i Loven om Straf for Brugen af urigtige Varebetegnelser vil der formentlig være tilvejebragt tilstrækkelig Sikkerhed imod, at fremmede Landbrugsprodukter herfra udføres som danske, men man har ikke derved forebygget, at de i den fremmede Ankomsthavn forveksles med danske Varer, og at Ansvarret for eventuelle Beskyldninger for Forfalskninger af fremmede Varer, udførte herfra, lægges paa Danmark. Til Forebyggelse heraf vil det være nødvendigt, at Varerne ved Udførselen herfra ere mærkede paa en saadan Maade, at Toldvæsenet i Indførselshavnen oplyses om Varens virkelige Hjemsted, hvilket vil kunne naas ved en obligatorisk Oprindelsesmærkning af udenlandske Landbrugsprodukter, der udføres fra Danmark, en Foranstaltning, hvis Gennemførelse ikke vil medføre særlige Vanskeligheder. Udførselen fra dansk Havn af fremmede Varer foregaar under tre Former, der kort kunne betegnes: Transit, Omladning og Genudførsel. Efter at den engelske Regering er indgaaet paa at anerkende Danmark som en naturlig Udførselsvej for russiske Landbrugsprodukter, bestemte til England (som tidligere ogsaa for svensk Smør), samt at forordne, at saadanne Produkter, indførte via København, ikke blive opførte i den engelske Statistik som danske, naar det udtrykkelig findes opgivet i det indførende Skibs Manifest, at Varerne transiteres andetsteds fra over København, vil der ifølge Udtalelser til Udvalget af den danske Landbrugskonsulent i England ved dennes Foranstaltning blive sørget for *Transitgodset* i omhandlede Henseende. Bortset fra Transitgodset udførtes der i 1901 af fremmed Smør — for kun at nævne denne vor vigtigste Eksportvare — ikke mindre end 36,8 Mill. Pd., hvoraf følger, at Frygten for Forveksling af dansk og fremmed Smør i den udenlandske Indførselshavn er velbegrundet. Af disse 36,8 Mill. Pd. bleve 7,8 Mill. Pd. udførte ved Omladning fra Skib til Skib. *Dette Omladningsgodt* vil formentlig, naar det ledsages af Attestation for, at det er Transitvare, som ikke har været frigiven af det danske Toldvæsen, kunne følge Reglerne for Transitgodt. Tilbage staa de betydelige Mængder fremmede Landbrugsprodukter, navnlig Smør og Æg, der i stigende Omfang indføres her til Landet, tages i Lager og atter *genudføres*. For disse Varers Vedkommende vil et omhyggeligt gennemført Paabud om Hjemstedsmærkning, uden i følelig Grad at genere Omsætningen, være virksomt til Forhindring af Forveksling med danske Varer i Indførselshavnen, og vi skulle derfor anbefale, at der søges tilvejebragt fornøden Lovhjemmel for et saadant Paabud. Foruden Bestemmelsen om, at udenlandske Landbrugsprodukter af dyrisk Oprindelse og egnede til Menneskeføde, der udføres her fra Landet — dog Omladningsgodt undtaget — paa nærmere angiven Maade skal være mærket med Navnet paa det Land, fra hvilket Varen er indført, maatte Loven indeholde Bestemmelser om Opslag i de paagældende Lokaler af et Aftryk af Loven, om Straf for Paabudets Overtrædelse, om offentlig Paatale og om Ret for Politiet og Margarineinspektørerne til at kræve Oplysninger af Eksportøren om Varens Oprindelse samt Adgang til at undersøge Varerne og om fornødent udtage Prøver.

Som et ønskeligt Supplement til disse Lovbestemmelser skulle vi endvidere tilraade et Forbud mod her til Landet at indføre udenlandske Landbrugsprodukter mærkede eller i Dokumenterne betegnede som danske, hvoraf vil følge, at Toldvæsenet tilbageviser saadanne Varer, medmindre det af Importøren godtgøres, at Varen er dansk, hvilket formentlig uden Vanskelighed kan ske med Hensyn til dansk Smør, der returneres fra England.

Til Slutning skulle vi resumere vore Udtalelser derhen, at vi tilraade Udstedelsen af Lovbestemmelser:

1. om Hjemstedsangivelse for udenlandske Landbrugsprodukter, der forhandles her i Landet, samt om Forbud mod Indførsel og Forhandling af fremmed Fedt i Blærer,